

БАҢАР НЭГМЭСИ

Бир гуш учду бизим баға,
Сәһәр-сәһәр охумаға.
Гонду јашыл бир будаға,
Деди: көзәл баһар кәлир.

Күнәш күлдү, әриди гар,
Јердән қөјә галхды бухар...
Чошаң селләр, дашан чајлар
Деди: көзәл баһар кәлир.

Чичәкләнді һәр дағ, мешә,
Гызыл лалә гонду дөшә.
Пычылдајыб қөј бәнөвшә
Деди: көзәл баһар кәлир.

Чобан галхды бир јајлаға,
Сүрүсүнү јајды даға,
Бахды сола, бахды саға,
Деди: көзәл баһар кәлир.

Түтәкләрин инчә сәси,
Кәкликләрин шән нэгмәси,
Булагларын зүмзүмәси
Деди: көзәл баһар кәлир.

Учан булуд, чахан шимшәк,
Jaғan jaғыш, әсән күләк,
Тәбиәти дујан үрәк
Деди: көзәл баһар кәлир.

Jaғdы... Күнәш парлајыр,
Һава сағ, hәр жан ачыг.
Жашыл бағлар чағырыб
Бизә дејир: сејрә чых!

Будаглары бәзәјиб
Гаракәзлу албалы.
Әтири, бал кимицир
Гајсы, көјәм, шафталы.

Јерә әјиб башыны
Бүтүн ағачлар бардан.
Ганад ачыб сәрчәләр
Учушур јувалардан.

Күнәш гызыр, чимирик
Нәр күн дәниздә, чајда,
Бизә маһны сөјләјир
Ахан булаг да, чај да.

ПАЛЫЗ

Пајыз кәлиб, күләкләр
Кәэзир јенә бағлары.
Нәр тәрәфә совуур
Саралмыш јарпаглары.
Ахыб кедир булудлар
Женә дә карван-карван,
Дәрәләри, дағлары
Бүрүжүр чискин, думан.
Мәрчан кими гызармыш
Моруглар парылдајыр,
Ағачларда гаргалар
Сәс салыб гарылдајыр...
Jaғыр күчлү јағышлар,
Күнләрчә вермир ара.
Алмаз кими шең дүшүр
Бағчалара, бағлара.

ГЫШ КЕЧЭСИНДӘ

Гыш кәлибдир, ағ өртујә
Бүрүнүбдүр бајыр-бача,
Ногул сәпир башымыза
Шахта баба гар јағдыгча.
Гар басмышдыр дүзәнләри,
Дәрәләри, дик дағлары.
Мәнзилләрдә соба јаныр,

Исиндирир отаглары.
Бығлы пишик өз јериндә
Узанараг мүркүләйир.
Одур, јенә гары нәнә
Нәвәсинә нағыл дејир.
Нәнәсинин гучагында
Әjlәшәрәк дејир Елман:
— Нечә олду јекә дивдән
Күчлү чыхды кичик Чыртдан?
Нәнә дејир: — Ағрын алым,
Күч биликдә, ағылладыр.
Елә билмә, гәшәнк балам,
Гәһрәманлыг нағылладыр.
Чохдур бизим өлкәмиздә
Адлы-санлы гәһрәманлар.
Халг онларын шәрәфинә
Јаратмыш көзәл дастанлар.
Көрпә гузум, илләр кечәр
Бөյүjәрсән бир күн сән дә,
Һүнәринлә гәһрәманлыг
Көстәрәрсән бу вәтәндә...

Елә бу вахт пәнчәрәдән
Јаваш-јаваш бојланыр аj.
Елман јумур көзләрини,
Нәнә она дејир лајлаj.

БАЈРАМ КҮНҮ

Жатағындан сәһәр-сәһәр,
Галхан кими деди Җәфәр:
— Іаз бајрамы қәлиб, нәнә;
Шар алмысан бу күн мәнә?
Нәнә деди: — Алмышам бах;
Ики шарла, ики бајраг.
Бу бајрагла шар сәниңдир,
Бу да кичик Елшәниңдир.
Ушаглар чох севиндиләр...
Тәзә палтар қејиндиләр.
Әлләриндә бајрагла шар
Мејданчаја јолландылар.
Елшән көjә атды шары,
Деди: — Кәэсин улдузлары,
Марсдан мәнә версин хәбәр.
Күлүмсәјиб деди Җәфәр:
— Мәним шарым учсун күнә,
Ордан хәбәр версин мәнә.

КҮЛМӘЛИДИР

Бұтүн ушаглар дуруб
Јујунур сәһәр-сәһәр.
Нәдәнсә әл-үзүнү
Јумагдан горхур Сәфтәр.

Узандыгча узаныр
Гапгара дынаглары.
Һәрдән дә мүрәккәблә
Бојаныр јанаглары.

Кирли олур һәмишә
Пинти Сәфтәрин әли,
Ону көрәнләр дејир:
Күлмәлидир, күлмәли!

Сәлигәли сахлајыр
Һамы китаб-дәфтәри.
Сиз һамынын әксинә
Көрүрсүнүз Сәфтәри.

Әјри-үйрү хәтт чәкир
Китабын һәр јериндә.
Ләкәсиз вараг олмаз
Онун дәфтәрләриндә.

Бир адәтдир: ушаглар
Сојунуб јатан заман,
Һамысы палтарыны
Асыр палтарасандан.

Сәфтәр күндә бир јана
Туллајыр палтарыны,
Бә'зән тахтын алтында
Ахтарыр шалварыны.

Бә'зән итир папағы,
Дәрсә кедир папагсыз.
Онун аяггабысы
Олур чох заман бағсыз.

Нә мәктәбдә, нә евдә
О дејил сәлигәли,
Сәфтәри көрән дејир:
— Күлмәлидир, күлмәли.

ЖОЛДАШЛЫГ КӨМӘЛИ

Һәр заман шән, бәхтијар,
Күләрүзлу Әнвәрин
Кәзләриндә бир дәрин
Кәдәр дујду ушаглар.
Суал вериб јер-јердән
Сорушдулар Әнвәрдән:
— Нә вар?
— Сәнә нә олуб?
— Нәдәндиң рәнкин солуб?
— Анам хәстәдир бир аз.
— Горхма, неч бир шеј олмаз.
— Горхмурам, анчаг мәним
Вахтым јох дәрс өјрәним.
— Горхма, анан сағалар.
Дәрсингүн дә вахт галар,
Ев ишләрини бурах,
Кечә јатма, дәрсә бах, —
Тәсәлли вериб Сәрвәр
Сөјләди белә сөзләр.
Лакин динмәди Елман,
Мәктәбдән чыхан заман
Башга сәмтә јөнәлди,

Дүз Энвэркилэ кэлди.
Көмөк етди Энвэр,
Данышмады бош јерэ.

АҒАЧЛАРЫН ШИКАЈӘТИ

Шикајэт едир
Бағчалар-бағлар:
«Бизи инчибир
Надинч ушаглар.
Һарда күл көрсә,
Дәчәлләр дәрир.
Јашыл бағлара
Чох зәрәр верир.
Надинчләр кәзир
Јашыл бағлары.
Гырыр-сындырыр
Көј будаглары».
Көј јарпаг ачмыш
Көрпә будаглар
Дејир: «Гырмаын
Бизи, ушаглар!
Бој атыб јајда
Дирчәлирик биз.
Көнүл охшајар
Јашыл көлкәмиз.
Бағда кәзмәјин
Бир гајдасы вар.
Ағач гырмасын

Кәрәк ушаглар.
Бу дәчәлликдән
Кәлин әл чәкин,
Бачардыгча сиз
Күл, чичәк әкин.
Бол ағач әксә
Ушаглар әкәр,
Бағ кими олар
Һәр кәнд, һәр шәһәр».

ЈАХШЫ ЈОЛДАШ

Бир истираһәт күнү
Күчәдән өтән заман,
Рамизлә гарышлашды
Мәктәб јолдашы Заман.
Рамиз бөјүк севинчлә
Замана салам верди.
Ачыглы бахыб Заман
Достундан үз чевирди.
Чох тәэччүблә Рамиз
Замана деди: — Нә вар?
Нијә гашгабағындан
Јағыр гара булудлар?
Мән ки, сәнә јаманлыг
Етмәмишәм, ээзизим!
Арамызда јолдашлыг,
Мәһәббәт олмуш бизим.
Чалышмышам күл гәдәр
Мәндән инчимәјәсән,

Һисс едирэм, гэлбиндэ
Инчиклик вар дејсэн.
Бунун сэбэби нэдир?
Сөjlэ, кизли галмасын!
Неч олармы дост достун
Саламыны алмасын?
Заман деди: — Сынагдан
Чыхартдым сэни дүнэн,
Бэрк аягда бир көмэк
Көрэ билмэдим сэндэн.
Чоғрафија дәрсини
Сорушанды мүэллим,
Назыр дејилдим дәрсә,
Бағланды ағзым, дилим,
Көзүмү зилләдим ки,
Дәрси дејсэн хәlvәт.
Сакит бахыб вермәдин
Ишарәмә бир диггәт...
Дүшүн көр бундан сонра
Достлуғумуз тутармы?
Бэрк аягда јахши дост
Достуну унудармы?
Замандан бу сөзләри
Ешидib деди Рамиз:
— Бир синифдә охујуб
Јахын дост олмушуг биз.
Билмәдијин дәрсләри
Экәр хәlvәт десәм мән,
Дост дејил, кәрәк мәни
Сән бир дүшмән биләсэн;
Чүники тәнбәллик едиб
Кәзәрсән бош-бошуна,
Бәнзәjәрсән инан ки,
Сән бир тутугушуна.

Заман хәчалэт чәкди
Рамизин сөзләриндән,
Пешманлыг һисс олунду
Јашармыш көзләриндән.

ГАРАНГУШЛАР

Бир күн јығышараг бир дәстә ушаг,
Достлары Араза кетдиләр гонаг.
Отуруб шириңчә етдиләр сөһбәт,
Онларын сәсијлә долмушду һәjәт.
Күндүзүн көзүнә ёвандада бирдән
Дәјди гуш јувасы, галхыб јериндән
Деди: — Аj ушаглар, бирчә бахын, гуш
Еўвандада нә гәшәнк бир јува гурмуш!—
Јахши көрмәк үчүн гарангушлары
Намы тез јүjүрдү ёвана сары.
Ана гарангушу бир горху алды,
Чив-чив едә-едә енди, учалды,
Көзү дәрд тәрәфдә, гулағы сәсдә
Доланырды тез-тез јуванын үстдә.
Гушчуғаз нә көчә билир јериндән,
Нә кечә билирди көрпәләриндән.
Чүники балалары лүмәк-лүмәкди,
Ганады, гујруғу һәлә көдәкди.
Гарангуш горхурду, ушаглар чыхар,
Зәһмәтлә гурдуғу јуваны јыхар.
Елчин, Күндүз, Араз құлұшурдуләр,
Қаh атылырдылар, қаh дүшурдуләр.
Гыштырырдылар:—Бир гуша бах, гуш-гуш!..

Чырпынырды јенә ана гарангуш.
Араз фәрасәтли, зирәк ушагды,
Чох мәрһәмәтлијди, гәлби јумшагды.
Одур бирдән буңу дүјуб дајанды,
Гушун тәшвишини дүшүнүб ганды.
— Ај ушаглар, — деди, бу јазыг ана
Көрпәләрчин әсир, дәјмәјәк она!
Тез олун, чәкилин, дураг бир јанда,
Гурмаз јувасыны јохса ёванды.
Һәр сәһәр учараг јашыл бағларда,
О, чүчү гојмајыр көј будагларда.
Әкәр ағачларда галса чүчүләр,
Верәр мејвәләрә чох бөјүк зәрәр...
Ушаглар Аразын сөзүнә баҳды,
Чәкилиб гушлары раһат бурахды.
Гарангуш јуваја тәрәф јөнәлди,
Көрпә балаларын јашына кәлди.

ӨЗҮНДӘН РАЗЫ

Бир ушаг таныјырам —
Өзүндән ѡаман разы.
Нә евдә дәрс өјрәнир,
Нә дә ки, јазыр јазы.
Сорушанда: һесабдан
Нечин «ики» алмысан?
Дејир: һесаб өјрәнмәк
Сәнә кәлмәсін асан.
Рәгемләр илан кими
Кәлиб гаршымда дурур.

Беши дөрдә вуранда,
Елә бил мәни вуур.
Дејәндә: бәс тарихдән
Нијә «пис»дир гијмәтиң?
Дејир: тарих дәрсизиз
Жаман чәтиндир, чәтин.
О гәдәр һадисәләр,
Ишләр олуб дүнјада.
Мән һа фикирләширәм
Бирчәси дүшмүр јада.
— Чоғрафијадан нечин
Чаваб вермәдин дүнән?
— Ахы јүз-јүз шәһәри
Нечә хатырлајым мән?
Нә маһир үзкүчүйәм —
Үзүм чајда, дәниздә,
Нә дә ки, бир сәjjaham —
Долашым дағда, дүздә.
— Нијә ана дилинә
Назыр дејилдин бу күн?
— Елә бил ки, дилимә
Вурулмушду бир дүјүн:
Чох чалышым, синифдә
Көстәрим бөјүк һүнәр,
Ше'р јадымдан чыхды —
Дејә билмәдим эзбәр.
Нејрәтлә бахыб она
Дедим: фикрин нәдир, сән
Кәлән ил дә синифдә
Галмагмы истәјирсән?
Деди: һәр синифдә мән
Икичә ил галырам.
Бу ил «ики» аланды
Кәлән ил «үч» алырам.

БАЛАЧА ДҮЛКЭР

Һамы јахши таныјыр
Бизим гочаг Энвәри,
Синифдә чох севирләр,
Бу балача дүлкәри.
Евләриндә Энвәрин
Вар балтасы, мишары,
Кәлбетини, чәкичи,
Ики-уч чүр мисмары.
Кичик дүлкәр тахтадан,
Кәтил, маса дүзәлдир.
Ағачдан јухајајан,
Охлов, эса дүзәлдир.
Энвәр өз бабасындан
Өјрәниб бу пешени.
Ејванда ишләмәјэ
Ајырыб бир күшени.
Дүзәлдији шејләрә,
Достлары бахсын дејә,
Бир-биригин јанында
Дүзүб, гојуб сәркијә.
О, бу җүн гардашина
Дүзәлдib бир араба;
Бабасындан сорушур:
Нечәдир бу, ај баба?
Баба бахыр диггәтлә,
Сөјләјир: Энвәр, әһсән!
Кәләчәкдә бир јахши
Уста ола биләрсән.
Бабасынын сөзүндән
Чох фәрәһләнир Энвәр.
Дана артыг һәвәслә

Чалышыр кичик дүлкәр.
Дәјирми маса, диван,
Сандыг, долаб дүзәлдир.
Бахан дејир: бу шејләр
Бир-бириндән көзәлдир.

БАЛЫГЧЫЛАР

Кечәдир, сакит кечә,
Дәнис жатыб, сулар лал.
Бир ити хәнчәр кими
Көjdә парлајыр һилал.
Узагда ағ булудлар
Сүзүлүр үфүгләрдән,
Күмүш сулар үстүндә
Ганад ачыб бир јелкән.
Балыгчылар гајыгла
Чыхыб јенә Хәзәрә.
Шайранә қөрүнүр
Бу лөвһә, бу мәнзәрә...

Балыгчылар дәнисздә
Чалышыр сәһәрәчән,
Башларынын үстүндән
Кечир думан, кечир чән.
Әсәр етмир онлара
Дәнисин күләкләри,
Полад кими мөһкәмдир
Гуввәтли биләкләри.
Дан јери ағаранда

Парлајыр ал шәфәгләр,
Аловдан көjnәк кејир.
Үфүгләр сәһәр-сәһәр;
Овдан кери гајыдан
Гајығын ағ јелкәни,
Гүрурла саламлајыр
Эзәмәтли өлкәни.

ГОЧА БӘННА

Будур, дашлары јонуб
Ев тикир гоча бәнна.
Күндән-күнә јүксәлир,
Баш чәкир көjә бина.
Өз ишиндә чалышыр
Гоча, кәнч бир үрәклә.
Сәадәти бир саныр
О, шәрәфли әмәклә.
Яратдығы евләрин
Инчә, зәриф нахышы
Һејрәт верир инсана,
Гамашдырыр бахышы....
Бир чох биналар тикиб
Гоча бәнна шәһәрдә,
Кәзир онун сәһәти
Ағызларда, дилләрдә.
Зәһмәтсевән устанын
Бөjүк һүнәри вардыр,
Яратдығы һәр бина
Кәнч нәслә јадикардыр.

ДОСТУМ

Мәним бир достум вар қи,
Ајрылмыр ондан үрәк.
Сәһбәт едиб көрүшәк
Достумла һәр күн кәрәк.
Мараглы сәһбәтләри
Нечә дә ширин олур.
Саһилсиз дәнис гәдәр
Сөзләри дәрин олур.
Ачыр јерин сиррини,
Өjrәdir улдузлары.
Тәсвир едир пајызы,
Jaы, гышы, баһары...
Чајлардан, дәниزلәрдән,
Булаглардан данышыр.
Мешәләрдән, дүзләрдән,
Jaјлаглардан данышыр.
Онун бөjүк һүнәри
Дағлар гәдәр гәлбидир.
Һәр алимин, әдибин
Гәлби онун гәлбидир.
Ким севмәз белә досту, —
Ки, вар минбир һикмәти.
Кимин олмаз китаба
Һөрмәти, мәһәббәти?

МЕШЭЛЭР

Нэ көзэл, нэ сэфалы
Олур бизим мешэлэр.
Этир сачыр һэр яна
Лалэлэр, бэнөвшэлэр.

Жер јашыл, көjlэр јашыл,
Жарпаглар пычылдашыр,
Кэздикчэ мешэдэ мэн
Севинчим ашыб-дашыр.

Көрүрэм ки, ағачлар
Вериб бурда баш-баша.
Ајна сулар ахдыгча
Чырпылыб дэйир даша,

Дагылыб сәпэлэнир
Этрафа улдуз кими,
Бурда һава саф олур,
Сәрин олур буз кими.

Ешидирэм һэр јандан
Бөчеклэрин сәсини,
Гушларын көнүлачан
Севимли нәғмәсими.

Эсэн күлэк дэ һэрдэн
Санки көзэл неj чалыр.
Башымын үзәриндэн
Көj гартал учалыр.

Гаралыр һава бирдэн,
Тутулур көjүн үзү;
Елэ бил ки, бир анда
Кечэ удур күндүзү.

Шиддэтли јағыш јағыр,
Илдырымлар курлајыр.
Сонра јенә үфүглэр
Јагут кими парлајыр.

Meh эсир јаваш-јаваш,
Сүзүлүр көjdэн булуд.
Бүрүjүр һэр тэрэфи
Јенә дәрин бир сүкут.

Жер јашыл, көjlэр јашыл,
Жарпаглар пычылдашыр,
Кэздикчэ мешэдэ мэн
Севинчим ашыб-дашыр.

КҮН, ЧЫХ

Күн, чых, күн, чых!
Кэhэр аты мин, чых.
Чәмәнлэрэ вер ишыг,
Күллэр алсын јарашиг,
Шәфәгиндэн бәзәнсин
Бағчаларда сармашыг.

Күн, чых, күн, чых!
Кәһәр аты мин, чых.
Гој агарсын тәпәләр,
Парылдасын ләпәләр,
Жухусундан ојансын
Шириң дилли көрпәләр.

Күн, чых, күн, чых!
Кәһәр аты мин, чых.
Кедәк баға, бағчаја,
Ахышаг мејданчаја,
Орда ојнајаг, күләк,
Дөнәк чошғун бир чаја.

ГУЗУМ

Јаз кәлиб чошур сулар,
Чичәкләниб арзулар.
Јаялыб чөлә, дүзә
Көрпә-көрпә гузулар.

Гузум, кәл, ај гузум, кәл,
Ај мәним јалгызым, кәл.
Сәнин зәриф бојнуна
Зынгыровлар дүзүм, кәл.

Мән кәэирәм чәмәндә,
Јолдаш ол мәнә сән дә,
Дујаг јазын әтрини
Нәркиздә, јасәмәндә.

Гузум, кәл, ај гузум, кәл,
Ај мәним јалгызым, кәл,
Сәнин зәриф бојнуна
Зынгыровлар дүзүм, кәл.

ХӘЗӘР

Хәзәр, Хәзәр, чошғун Хәзәр!
Далған көјәрчинә бәнзәр.
Сәһәр, ахшам гучайында
Кәми үзәр, гајыг кәзәр.

Дәнизчиләр үзә-үзә,
Суларында кәзә-кәзә,
Доғма гардаш елләриндән
Пај кәтирир һәр күн бизә.

Дәнизчиләр билмәз туфан,
Билмәз јағыш, билмәз думан,
Сәнин доғма суларында
Кешик чәкәр һәр бир заман.

ГЫШ БАБА

Кечди дәніз, ашды дағ
Кәлди бизә бир гонаг
Сачлары гардан дұмағ.
Сөјләдик: алгыш, баба!
Шахта баба, гыш баба!

Чөлдә чыхыб гар дизә,
Жолка гонагдыр бизә.
Нәғмә дејиб үз-үзә
Сөјләдик: алгыш, баба!
Шахта баба, гыш баба!

Бурда вериб әл-әлә
Ојнајырыг бах белә,
Сәс јајылыр һәр емә:
Ај сәнә алгыш, баба,
Шахта баба, гыш баба!

ХРИЗАНТЕМ

Күнәш телли хризантем
Инчә пајыз чичәји;
Чәмәнләрин көзәлидир,
Бағчаларын көјчәји.
Ағ, чәһрајы, мави, сары
Рәнки көнүл охшајыр.
Хәзан кәлир, күлләр солур,
Хризантем јашајыр.

АКАСИЯ

Акасија! Јарашиғы,
Бәзәјисән күлзарын.
Бәхтијарсан, хош чағында
Јаранмысан баһарын.
Әтрин хошдуру, рәнкин гәшәнк
Инчи кими дұмағсан.
Јаз кәләндә бағчаларда
Ән севимли гонағсан.
Сабаһ јели һәр тәрәфә
Јајыр көзәл әтрини,
Мај көзәли! Бизим елләр
Әзиз тутур хәтрини.

БУЛАГ

Дурна көзлү сәрин булаг,
Мәскәниндир күллү јајлаг.
Марал ичир суларындан,
Көлкә салыр сәнә говаг...

Дағ дәшүндә дурулурсан,
Гајалардан бурулурсан.
Шырылдајыб ахан заман
Елә бил ки, парлаг нурсан.

Шәрбәтисән қөј јајлағын,
Јајда олур чох јығнағын,
Елләр кәлир көрушүнә,
Әскик олмур һеч гонағын.